

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXIII. — Izdan in razposlan dne 15. septembra 1909.

Vsebina: (Št. 138 in 139.) 138. Razglas o izpremembi seznamka carinskih uradov. — 139. Razglas o prenosu Najvišjega dopustila za lokalno železnico od postaje Hustopeč do mesta Hustopeč.

138.

Razglas finančnega ministrstva z dne 25. avgusta 1909. l.

o izpremembi seznamka carinskih uradov.

V krajni občini Böhmisch-Wiesenthal obstoječi, v seznamku carinskih uradov (drž. zak. št. 116 iz l. 1909.) z oznamenilom „Wiesenthal“ navedeni pomožni carinski urad II. razreda naj se v bodoče imenuje „Böhmisch-Wiesenthal“.

Biliński s. r.

139.

Razglas ministrstva za železnice z dne 7. septembra 1909. l.

o prenosu Najvišjega dopustila za lokalno železnico od postaje Hustopeč do mesta Hustopeč.

Ker je gospod Ljudevit Redlich, fabrikant v Hustopeču, kupno pridobil lokalno železnico od

postaje Hustopeč do mesta Hustopeč, ki sta jo zgradila in dala v obrat gospoda komercialni svetnik in moravsko-sleški deželni odvetnik dr. Karl baron Offermann ter graščak in posestnik fabrike Viktor vitez Bauer na podstavi Najvišje dopustilnice z dne 20. aprila 1894. l. (drž. zak. št. 91), se na podstavi Najvišjega pooblastila gori imenovanimi koncesionarjema gledé oznamenjene lokalne železnice nastale dopustilne pravice in dolžnosti prenašajo na gospoda Ljudevita Redlicha in se iz tega povoda ustanavljajo izpremenjenim razmeram ustrezno tako:

I.

Določila v §§ 1 do všt. 5, potem 7 do všt. 11, končno 13 do všt. 15 Najvišje dopustilnice z dne 20. aprila 1894. l. (drž. zak. št. 91) ostanejo v moči s preuredbo, da se v 1. odstavku § 13 ni sklicevati na št. 5 § 12, temveč na št. 7 nastopno izpremenjenega § 12 in da je temu primerno namesto „obratni in rezervni zakladi“ postaviti „obratne in glavnične reserve“. Nadalje je v besedilu izraz „koncesionarja“ vedno nadomestiti z oznamenilom „koncesionar“.

Na mesto določil v §§ 6 in 12 Najvišje dopustilnice z dne 20. aprila 1894. l. (drž. zak. št. 91), ki se s tem razveljavljajo, stopijo nastopni zaukazi.

§ 6.

Koncesionarju se daje pravica, da s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih postavi, naredi delniško družbo, ki stopi v vse pravice in zaveznosti koncesionarja.

Znesek resnične ter nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Za resnično napravno glavnico dopuščene železnice se sedaj določa kupna cena lokalne železnice, ki jo je pravilno dokazati, prištevši postranske izdatke, ki jih je tudi pravilno dokazati.

Stroški po kupu železnice izvršenih nadaljnjih novih stavb ali pomnožitve obratnih uredb se smejo le tedaj prišteti k napravni glavnici, če je privolila državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in se stroški prav izkažejo.

Vso napravno glavnico je odplačati v času, dokler bo trajalo dopustilo, po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državna uprava.

Družbena pravila ter obrazci delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

§ 12.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico odkupiti vsakčas po nastopnih določilih:

1. Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti doneski, kar jih bo imelo podjetje v poslednjih sedmih letih pred odkupom; od tega se odbijejo čisti doneski najslabjših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donesek ostalih petih let.

2. Ako se železnica odkupi pred pretekom začasne davčne prostosti, ustanovljene v § 2, je za ostalo dobo davčne prostosti tako najdeni poprečni čisti donos teh petih let odkupna renta, ki se izplača davka prosto. Za čas po preteku davčne prostosti je hkratu ovedeti odkupno rento tako, da se od donosov, privzetih v poprečni račun, izračuni davek z dokladami vred po odstotnem postavku dotičnih let in se odbije od donosov. K ostanku se z ozirom na

desetodstotni davek, ki ga je odslej plačevati od odkupne rente po § 131, lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetinke tega čistega donosa.

3. Če bi se železnica odkupila po preteku časne davčne prostosti, določene v § 2, tedaj je ob preračunu letnih čistih donosov z davki, dokladami in drugačnimi javnimi davščinami, ki zadenejo odkupljeno železniško podjetje, ravnati kakor z obratnimi stroški.

Če ni bilo davčne dolžnosti gledé vseh let, privzetih v poprečni račun, tedaj je tudi za davka prosta leta preračunati davek z dokladami vred po odstotnem postavku dotičnih let ter ga odbiti od donosa.

K tako najdenemu poprečnemu čistemu donosu pa je z ozirom na desetodstotni davek, ki ga je plačevati od odkupne rente po § 131, lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetinke tega čistega doneska.

4. V zmislu spredaj stoječih določil ovedeni poprečni čisti donesek je potem koncesionarju kakor odškodnino za odkup železnice v še ostali dobi dopustila izplačevati v polletnih obrokih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

5. Ako bi pa po spredaj stoječih določilih v odstavkih 1 do 3 najdeni poprečni čisti donos brez pribitka, navedenega v odstavkih 2 in 3, ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je enak tisti letnini, ki je potrebna za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državni upravi odobrene napravne glavnice ves čas, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá država za odkup železnice, v tem, da država plačuje spredaj navedeno letnino v polletnih obrokih, 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti, ter da povrne koncesionarju rentnino, ki jo je plačevati od te odkupne rente.

6. Državi se pridržuje nadalje pravica, da sme kadarkoli na mesto še ne dospelih rentnih plačil, ki jih je po določilih spredaj stoječih točk plačevati koncesionarju, plačati glavnico, ki je enaka glavnični vrednosti tega plačila, diskontovani po štiri odstotno na leto, računjeno obresti od obresti — seveda odbivši pribitek, obsežen morda v zmislu določil odstavkov 2 in 3 v teh plačilih.

Ako se država odloči plačati to glavnico, plačaj jo v gotovini ali v državnih zadolžnicah, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste

7. Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država, izplačavši odškodnino, predpisano v št. 1 do 6, brez daljnje odplate v bremen čisto last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi premičnimi in nepremičnimi rečmi, všteti vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesionarja, in postranska opravila ter iz napravne glavnice narejene obratne in glavnične reserve, kolikor niso bile že določili primerno uporabljene z odobrilom državne uprave.

8. Sklep državne uprave o izvrševanju državne odkupne pravice, ki naj se zgodi vselej z začetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniškemu podjetju najpozneje do 31. dne oktobra neposrednje zadnjega leta pred odkupom.

V tej izjavi se določa:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, ki naj, bodisi kakor pritiklina železniškega podjetja, bodisi v poplačilo terjatev države ali iz drugih pravnih naslovov preidejo na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo država plača železniškemu podjetju, eventualno s pridržkom poznejše poprave odkupne cene (št. 1 do 6), ki jo je ovedeti začasno, z navedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

9. Državna uprava si pridržuje pravico, vročivši odkupno izjavo ob enem postaviti posebnega komisarja, ki naj pazi na to, da se stan imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obremenba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave počenši pritrditve tega posebnega komisarja.

Isto velja o vsakem prevzetju novih dolžnosti, ki segajo čez mejo rednega opravnega obrata ali povzročajo trajno obremenitev.

10. Koncesionar je dolžen poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, ki je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesionar ne izpolnil te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesionarja in brez sodnega posredovanja prevzeti v fizično posest oznamene imovinske predmete.

Pocenši s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države, in potemtakem so vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti donosi, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniškemu podjetju, ki pa mora tudi samo poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do gorenjega časa nastajajoče obračunske dolžnosti in drugačne dolgove.

11. Vlada si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 8) vknjiži državno lastninsko pravico na vseh imovinskih predmetih, ki preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesionar je dolžen, državni upravi, ako bi se to zahtevalo, na razpolago dati pravne listine, katere bi bile morda še potrebne z njegove strani.

II.

Koncesionar je dolžen poskrbeti za preskrbo uslužbencev pri obratu dopuščene železnice v onemoglosti in starosti in za preskrbo njihovih družin in v ta namen pristopiti k pokojninskemu zavodu

zveze avstrijskih lokalnih železnic, ako se ne bi za dopuščeno železniško podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi za ude, oziroma z vsaj enakimi dolžnostmi za koncesionarja, kakor pri imenovanem pokojninskem zavodu.

To oskrbo v onemoglosti in starosti je izvršiti tako, da mora koncesionar ali podjetje, ki stopi na njegovo mesto, zglasiti stalne uslužbence z dnem,

katerega se stalno namestijo, izmed drugih uslužbencev pa vsaj tiste, ki opravljajo službo kakor vodje lokomotiv, kurjači, sprevodniki, čuvaji ali postajski služabniki, ob primerni uporabi najpozneje, ko so dovršili tri službena leta, pri pokojninskem zavodu zveze avstrijskih lokalnih železnic, oziroma pri svoji pokojninski blagajnici.

Wrba s. r.